

[Helge Larsen.]

mere, alt sammen noget, der vil koste mange hundrede millioner kroner, og da jeg ikke har set det ærede medlem hr. Poul Sørensen tage afstand fra de store investeringer i uddannelse og trafik, må det vel være berettiget at spørge, hvordan det regnestykke skal gå op. Jeg så ganske vist i samme artikel, at det ærede medlem ville hæve omsætningsafgiften med 1 pct., og det giver vel 130-140 mill. kr., men det forslår jo ikke.

Det ærede medlem nævnte også i sin artikel en fornuftig tilrettelæggelse af den offentlige udgiftspolitik, men sagde ikke mere derom. Kort forinden havde vi imidlertid fået de konservatives forslag til besparelser på finansloven; de androg som tidligere nævnt 20-30 mill. kr. og må vel formodes at være det konservative bidrag til en fornuftig tilrettelæggelse af den offentlige udgiftspolitik. Men selv med dette beløb lagt til de 140 mill. kr., som en forhøjelse af omsen kan give, bliver der et meget slemt minus.

Der var engang, da konservative finansordførere altid var bekymrede for statsbudgettet. Nu synes, forekommer det mig, den konservative politik snarest at være den modsatte: op med skuffen og ud med pengene. Ganske særligt gælder det jo, hvis man tager det ærede medlem hr. Ninn-Hansens taler og artikler alvorligt, men det skal man måske ikke gøre. Det ærede medlem hr. Ninn-Hansen har for vane at love forbedringer til enhver gruppe, han taler til. Man får hyppigt det indtryk, at han med flid og nidkærhed opsøger sådanne grupper for at lægge smukke løfter ind hos dem med en venlig påmindelse om, at der snart skal være valg, og at det konservative folkeparti opstiller i alle landets kredse. Han er blevet det politiske livs Santa Claus, hvis milde sind er så uendelig gavmildt, at der nødvendigvis i denne sommer må flyde honning og søde ord fra hans læber. Ja, selv når han sin vane tro spår det radikale venstres død og undergang — sidst tror jeg, det ærede medlem hr. Ninn-Hansen gjorde det i en

kronik i Aktuelt for en uge siden — sker det i en så sleben og mild form, at man fristes til at tro, at det gør ham ondt helt ind til hjerteroden.

Det ærede medlem hr. Ninn-Hansen er jo valgt i Sorø amt — endnu da — og det får mig til at mindes en historie om digteren Poul Martin Møller, der engang besøgte Ingemann og hans kone Lucie i deres idylliske hus ved Sorø Sø. Det var, fortæller Poul Martin Møller, søde og rare mennesker at besøge, og han måtte beundre fru Ingemanns mange englebilleder, som hun selv havde malet; men, føjer han så til med sin barske humor: bagefter gik jeg en tur og bandede af.

Det har altid været karakteristisk for konservatismen, at den lægger stærkt vægt på det materielle. Gamle dages konservatisme gjorde det i den form, at man sagde til folk, der led nød, at de skulle tænke på de åndelige værdier, der var det egentlige, og det kan man jo let sige, når man har nok af de materielle. Nutidens konservatisme synes mig at fremhæve det materielle på den måde, at den er ved at gøre politik til en servicebutik, hvor ethvert materielt ønske skal imødekommes ganske uden hensyn til de virkninger, det har for samfundshelheden.

Det er just helhedssynspunktet, der er det karakteristiske for den måde, hvorpå det radikale venstre ønsker at se tingene, og som det ønsker at handle efter. Det gælder i forhold til den økonomiske politik, det gælder i forhold til skattepolitikken, det gælder på alle områder. Det gælder også i ønsket om at få vælgerne til at se, at man ikke løser opgaverne rigtigt, hvis ikke de ses under en helhedsvinkel, og dette medfører, at vi ikke kan gå ud til vælgerne og bibringe dem den opfattelse, at de kan få flere og flere goder fra samfundsfællesskabet, uden at det koster penge.

Den fremgangsperiode, som dansk økonomi har gennemlevet siden 1957, har selvfølgelig ikke været uden svingninger. Det vil nu aldrig være muligt at undgå sådanne